

Skupina posvećenih ljudi doista može mijenjati svijet! Znam da zvučim nadrealno, osobito ako trenutno razmišljate čime platiti dospjelu ratu kredita, no ono što su napravili ljudi s Učiteljskog fakulteta u Rijeci daje nam za pravo povikati: Forza Fiume! Postoje barem tri razloga zbog kojih trebamo biti ponosni na naše Riječane.

Jedan od njih jest već poznata činjenica da je riječki Učiteljski fakultet pokrenuo prvi studij sveučilišnog diplomskog studija i tako po prvi put omogućio sveučilišno obrazovanje odgajatelja. Drugi je razlog taj što je ispratio prvu generaciju magistrice ranog odgoja. Treći razlog govori kako je Senat Sveučilišta, s idejom propitivanja i usklađivanja studijskih programa s postignućima odgojno-obrazovne prakse, osnovao Centar za istraživanje djetinjstva.

Ne znam jeste li i sami to pomislili, no ova tri koraka gotovo zaokružuju prostor konsolidacije profesionalnog identiteta odgajatelja. Oni su i priloga tome da suvremeno djetinjstvo koje se danas odvija u ustanovama ranog odgoja postane mjesto propitivanja, susreta i zajedničkog dijaloga djece, roditelja, odgajatelja i istraživača. Pridonose i tome da razvijamo odgajatelje koji su, kako je u svom briljantnom govoru objavljenom u prošlom broju naveo profesor Peter Moss,

‘spremni propitati dominantni diskurs o ranom djetinjstvu i ponuditi alternativne priče o području sačinjenom od mnoštva perspektiva...odgajatelje koji su više usmjereni na kreiranje mogućnosti nego na postizanje zadanih ciljeva’.

No kako sam već spomenula, ovakve korake mogu raditi ljudi koji doista iznutra žive i promišljaju djelatnost. Jedna od njih je i dr. sc. Lidija Vujičić, koja je i sama sukreatorica sveučilišnog studijskog programa. Vjerujem da će vam biti interesantno čuti kako se na Učiteljskom fakultetu u Rijeci predaju kolegiji poput *Sukonstrukcija kurikulumu u ranom odgoju i obrazovanju*, *Vrtić – zajednica koja uči*, *Kultura vrtića*, *Dokumentiranje procesa učenja*, *Akcijska istraživanja*, *Refleksivna praksa* i sl. Govori to o potpunoj aktualnosti i suvremenom promišljanju, ali i o potpunoj rekonceptualizaciji obrazovanja odgajatelja. Ovim putem zahvaljujem profesoricu Lidiju Vujičić na predanom radu na broju, zajedničkim konzultacijama, inspirativnim raspravama i konačnom dogovoru koji je rezultirao još jednim brojem časopisa.

Odgajateljima *istraživačima* i *nomadima* (prisjećam se ponovno riječi profesora Mossa) posvećujemo temu ovog broja – pripremili smo stoga devet prikaza sačinjenih na temelju diplomskih radova prvih magistrice.

Radove su magistricice objavile u suradnji sa svojim profesorima mentorima i doprinos su zajedničkom propitivanju ranog djetinjstva. Vjerujem da će vas inspirirati, možda i provocirati, no sasvim sigurno će vas potaknuti na promišljanje i djelovanje. Zahvaljujem ovim putem svim kolegicama i njihovim mentorima na sudjelovanju.

U sljedećem broju vratit ćemo se u povijest i propitati naše korijene. Govorit ćemo o počecima predškolskog odgoja u Hrvatskoj i na jednom mjestu objediniti važne informacije o razvoju djelatnosti od prvih *pjestovališta* do danas. Učinit ćemo tu uz pomoć gosta urednika, mr. sc. Branimira Mendeša, pročelnika Odsjeka za predškolski odgoj Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu, čovjeka koji temeljito propituje povijesni razvoj predškolskog odgoja i razvoj sustava izobrazbe odgajatelja djece predškolske dobi u Hrvatskoj od prvih početaka do danas. Vjerujem da će nam njegova promišljanja pomoći u cjelovitom sagledavanju naših početaka i da će nam taj pogled unatrag dati prave smjernice za budućnost profesije, koju tek moramo zajednički oblikovati.

Do sljedećeg broja, pozdravljam Vas s poštovanjem!

*Helena Burić*

uvodnik

